634/01

Den 3. december 2001 blev i sag nr. 54.677:

xxxx xxxx xxxxxxxx
xxx xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets behandling af 3 ulykkestilfælde.

Klageren er kommet til skade i 1994, den 28/7 1995 og den 17/2 1999.

Skaden den 28/7 1995 er anmeldt til selskabet i august 1995. Skaden vedrører hovedsageligt venstre skulder, og har nødvendiggjort operation i september 1996. Selskabet har modtaget invaliditetsattest i februar 1997. Ifølge selskabet ville klagerens tilstand først være stationær ca. et år efter operationen. Selskabet modtog herefter den 7/10 1997 speciallægeerklæring af 12/9 1997, hvorefter selskabet den 22/10 1997 udbetalte 86.240 kr. svarende til en méngrad på 8 %. Sagen blev herefter forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der ligeledes fastsatte méngraden til 8 %, idet der omtales forværring af tidligere ryggener. Den 14/7 1998 oplyste klageren, at disse ryggener skyldes et ikke anmeldt ulykkestilfælde i vinteren 1993-94.

Den 27/4 2000 modtog selskabet en ny udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, hvor méngraden nu var forhøjet til 15 %.

Efter at have indhentet den lægeerklæring, som afgørelsen var baseret på, udbetalte selskabet yderligere 75.460 kr. med tillæg af renter fra 14 dage efter, man modtog lægeerklæringen, således at der nu var udbetalt erstatning svarende til 15% invaliditet.

Den 14/1 1999 modtog selskabet anmeldelse vedrørende ulykken i 1994. Efter at have indhentet speciallægeerklæring vurderede selskabet følgerne efter dette ulykkestilfælde til mindre end 5 %.

Den 30/6 1999 modtog selskabet anmeldelse om et nyt ulykkestilfælde den 17/2 1999.

Selskabet har den 16/3 2000 udbetalt 62.850 kr. svarende til en méngrad på 5 %, samt renter fra 14 dage efter, at modpartens ansvarsforsikring havde modtaget speciallægeerklæringen. Denne sag afventer ifølge klageren en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har vurderet generne efter ulykken i 1994 til mindre end 5 %, ligesom han er utilfreds med, at de udbetalte erstatningsbeløb ikke er blevet forrentet i større omfang. Klageren påberåber sig, at erstatningen fra modpartens ansvarsforsikring er blevet forrentet fra skadetidspunktet. Selskabet har redegjort for forskellen i lovgivningen på dette område.

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad der er en følge af ulykken i 1994, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder ikke, at en méngrad på mindst 5 % er godtgjort i en sådan grad, at nævnet har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale ménerstatning for dette ulykkestilfælde.

Da selskabet i overensstemmelse med nævnets praksis har forrentet erstatningen fra 14 dage efter modtagelsen af de relevante lægeerklæringer, kan nævnet ikke pålægge selskabet at forrente erstatningen i videre omfang end sket.

3. 54.677

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen